

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 3 grudnia 2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. powołując się na przepis art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1924) odmówił G. S. (1) prawa do emerytury pomostowej. W uzasadnieniu decyzji organ, wskazał, że ubezpieczony nie udowodnił okresu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszącego co najmniej 15 lat, nadto przed dniem 1.01.1999 r. nie wykonywał prac w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, w rozumieniu art.3 ust.1 i 3 niniejszej ustawy lub art.32 i art.33 ustawy emerytalnej, po dniu 31.12.2008 r. nie wykonywał prac w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art.3 ust.1 i 3 niniejszej ustawy, a także pobiera świadczenie rehabilitacyjne. Zakład zaliczył do stażu pracy w warunkach szczególnych okresy zatrudnienia: od 22.02.2001 r. do 15.01.2003 r. oraz od 22.10.2007 r. do 31.12.2008 r. w firmie "I." PHU, od 16.01.2003 r. do 20.10.2007 r. w (...) sp. z o.o. - po wyłączeniu okresów przebywania na zasiłkach chorobowych łącznie 7 lat, 10 miesięcy i 1 dzień. Do pracy w warunkach szczególnych nie został zaliczony okres od 6.09.1979 r. do 31.05.1992 r., ponieważ pracodawca w świadectwie wykonywania prac w warunkach szczególnych z dnia 28.05.1992 r. podał stanowisko pracy niezgodne z wykazem, działem, pozycją i punktem zarządzenia resortowego ministra. Brak jest bowiem informacji, że zajmowane przez ubezpieczonego stanowisko kierowcy pojazdu samochodowego jest tożsame ze stanowiskiem kierowcy samochodu ciężarowego o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony.

(decyzja k. 18 – 18 verte akt ZUS)

Od powyższej decyzji G. S. (1) odwołał się w dniu 3 stycznia 2020 r., wnosząc o jej zmianę poprzez przyznanie mu prawa do emerytury pomostowej. Wnioskodawca wskazał, w spornym okresie od 6 września 1979 r. do 31 maja 1992 r. faktycznie stale i w pełnym wymiarze czas pracy wykonywał pracę kierowcy pojazdów ciężarów o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 tony, a zatem prace określone w wykazie A dziale VIII, pozycji nr.2 stanowiącym załącznik do zarządzenia nr 64 Ministra Komunikacji z dnia 29 czerwca 1983 r. w sprawie prac w szczególnych warunkach w zakładach pracy resortu komunikacji, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego oraz do wzrostu emerytury lub renty inwalidzkiej.

(odwołanie k. 3 - 7)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie wywodząc jak w zaskarżonej decyzji. Dodatkowo Zakład wskazał, że nawet w przypadku uznania, że w spornym okresie wnioskodawca wykonywał pracę w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 32 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, to i tak nie miałby prawa do emerytury pomostowej z uwagi na brak jakiegokolwiek okresu pracy w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych.

(odpowiedź na odwołanie k. 9 – 10)

Na terminie rozprawy bezpośrednio poprzedzającej wydanie wyroku z dnia 16.12.2020 r. strony podtrzymały swoje stanowisko w sprawie.

(oświadczenie pełnomocnika wnioskodawcy 00:36:50, oświadczenie pełnomocnika ZUS 00:39:42 e – protokół rozprawy z dnia 16.12.2020 r., płyta CD k. 38)

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił, co następuje:

G. S. (1) urodził się w dniu (...), z zawodu jest kierowcą mechanikiem.

(okoliczności bezsporne)

Uprawnienia do prowadzenia samochodów ciężarowych powyżej 3,5 tony wnioskodawca uzyskał w 1978 r. podczas odbywania służby wojskowej. Natomiast uprawnienia do międzynarodowego przewozu drogowego towarów niebezpiecznych ((...)) uzyskał w 2016 r. Są one przyznawane na okres 5 lat.

(zeznania wnioskodawcy k. 00:04:24 k. 23 w zw. z 00:29:48, płyta CD k. 38, zaświadczenie o przeszkoleniu kierowcy k. 28 - 29)

Ubezpieczony w okresach od 22.02.2001 r. do 15.01.2003 r. oraz od 22.10.2007 r. do 14.11.2014 r. był zatrudniony na umowę o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy w (...) PHU w Z. i w okresach od 22.02.2001 r. do 15.01.2003 r. oraz od 22.10.2007 r. do 31.12.2008 r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę w szczególnych warunkach, tj. kierowcy samochodu ciężarowego o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony określoną w Wykazie A, dziale VIII załącznika do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 z późn. zm).

(bezsporne, a nadto świadectwo pracy w szczególnych warunkach k. 11 i k. 13 akt ZUS)

Następnie w okresie od 16.01.2003 r. do 20.10.2007 r. wnioskodawca pracował na podstawie umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy w (...) Spółce z o.o. w Z. i w tym okresie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę w szczególnych warunkach, tj. kierowcy samochodu ciężarowego o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony określoną w Wykazie A, dziale VIII załącznika do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 z późn. zm).

(bezsporne, a nadto świadectwo pracy w szczególnych warunkach k. 12 akt ZUS)

Wnioskodawca w okresie od 6.09.1979 r. do 31.05.1992 r. był zatrudniony na umowę o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy w Przedsiębiorstwie (...) w Ł. jako kierowca.

(świadectwo pracy k. 8 akt ZUS)

W świadectwie pracy w szczególnych warunkach z dnia 28.05.1992 r. Przedsiębiorstwo (...) w Ł. zaświadczyło, że ubezpieczony świadczył pracę w szczególnych warunkach stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w okresie 6.09.1979 r. do 31.05.1992 r. jako kierowca samochodu ciężarowego o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony określoną w Wykazie A, dziale VIII, poz. 2, pkt. 5 załącznika do Zarządzenia nr 64 Ministra Komunikacji z dnia 29.06.1983 r. w sprawie prac w szczególnych warunkach w zakładach pracy resortu komunikacji, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego oraz do wzrostu emerytury lub renty inwalidzkiej.

(świadectwo pracy w szczególnych warunkach k. 8 akt ZUS)

W (...) wnioskodawca pracował jako kierowca samochodów o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony - typu S. potem J. i J.. Najmniejszy samochód do przewozu towaru jaki był w posiadaniu tego pracodawcy miał ciężar powyżej 4,5 tony. Wnioskodawca rozwoził towar po całym kraju, a pod koniec zatrudnienia również za granicą. Za granicę jeździło po dwóch kierowców. W ten sposób pracował on stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Ubezpieczony pracował od 10 do 14 godzin dziennie, zdarzało się, że nawet po 360 godzin w miesiącu. Jedna trasa zajmowała od 3 do 7 dni. Wnioskodawca nie jeździł w (...) mniejszymi samochodami, niż powyżej 3,5 tony. Jako kierowca musiał on być obecny przy rozładunku, żeby przypilnować, czy przebiega on prawidłowo, gdyż był materialnie odpowiedzialny za towar. Każdy kierowca był przypisany do samochodu, ale jak samochód się popsuł to regulą było, że dostawał nowy samochód.

(zeznania wnioskodawcy k. 00:04:24 k. 23 w zw. z 00:29:48, płyta CD k. 38, zeznania świadka G. S. (2) 00:05:01 – 00:12:01, płyta CD k. 38)

W okresie od 17.11.2014 r. do 31.10.2019 r. ubezpieczony był zatrudniony w firmie (...) w Z. na umowę o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy jako kierowca samochodów ciężarowych o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony.

(świadcstwo pracy k. 14 akt ZUS)

U wskazanego wyżej pracodawcy G. S. (1) pracował jako kierowca samochodów o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. W firmie tej nie było mniejszych samochodów. W tym czasie było zatrudnionych 3 kierowców. Praca u tego pracodawcy polegała na tym, że wyjeżdżał on w trasę na około tydzień czasu, po powrocie do kraju miał wolne około 48 godzin. Towar ładował w kraju, a potem jeździł do krajów Europy i woził różne materiały np. kawę, meble, miał również uprawnienia (...) uprawniające do przewozu materiałów niebezpiecznych. Zdarzało się, że tymi samochodami wnioskodawca przewoził niebezpieczne materiały i wówczas miał specjalne oznakowanie na samochodzie. Był to zwykły samochód ciężarowy z plandeką, towar musiał być specjalnie zabezpieczony i oznakowany pomarańczową tablicą z przodu i z tyłu. Wnioskodawca odpowiadał za to oznakowanie. Wnioskodawca był wówczas odpowiednio ubrany, miał skrzynkę (...). Niebezpieczne materiały stanowił granulat przywożony z Holandii. Te materiały niebezpieczne były określone klasami i ten granulat stanowił klasę 9. Wnioskodawca przeważnie, co tydzień wracał do kraju. Zdarzał się również przerzut towaru po krajach Europy. Sporadycznie, również z Niemiec ubezpieczony przywoził materiały niebezpieczne. Wnioskodawca głównie woził materiały neutralne, a jedynie około 10% jego czasu pracy stanowił przewóz materiałów niebezpiecznych. (...) niebezpieczne były przewożone do K.. Wnioskodawca zawsze wiedział jaki materiał wiezie. W Holandii kontrolowano, czy wnioskodawca posiada uprawnienia do przewozu materiałów niebezpiecznych. Urząd Celny również kontrolował te uprawnienia, pod kątem, czy przewóz materiałów niebezpiecznych jest legalny. Wnioskodawca przy wjeździe do zakładu w Holandii musiał pokazać dokument i przejść przeszkolenie. Ten powrót wnioskodawcy przez Holandię mógł się zdarzyć w miesiącu około dwa razy bądź raz. Ponadto nie zawsze jak wnioskodawca przejeżdżał przez Holandię to ładował materiały niebezpieczne.

(zeznania wnioskodawcy k. 00:04:24 k. 23 w zw. z 00:29:48, płyta CD k. 38, zeznania świadka J. B. 00:13:29 – 00:26:03)

Wnioskodawca udowodnił posiadanie łącznie ponad 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych.

(okoliczność bezsporna)

Wnioskodawca do dnia 29 stycznia 2020 r. pobierał świadczenie rehabilitacyjne.

(bezsporne)

Ubezpieczony rozwiązał stosunek pracy.

(bezsporne)

W dniu 4 listopada 2019 r. ubezpieczony złożył wniosek o przyznanie prawa do emerytury pomostowej.

(wniosek k. 1-4 akt ZUS)

Decyzją z dnia 3 grudnia 2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. powołując się na przepis art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1924) odmówił G. S. (1) prawa do emerytury pomostowej.

(decyzja k. 18 – 18 verte akt ZUS)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonych dowodów zarówno w postaci dokumentów, w szczególności załączonych do akt ZUS, w tym świadectw pracy w szczególnych warunkach wystawionych przez pracodawców: (...) PHU w Z., (...) Spółkę z o.o. w Z. oraz Przedsiębiorstwo (...) w Ł.. Sąd uwzględnił też

osobowe źródła dowodowe w postaci wiarygodnych zeznań wnioskodawcy oraz świadków pracujących ze skarżącym w Przedsiębiorstwie (...) w Ł. oraz w firmie (...).

Świadek G. S. (2) był współpracownikiem wnioskodawcy zatrudnionym na tym samym stanowisku pracy w (...) w spornym okresie. Natomiast świadek J. B. był jego bezpośrednim przełożonym i jednocześnie właścicielem firmy (...).

Świadkowie, jako osoby z długim stażem pracy i pamiętający osobę wnioskodawcy, posiadali dokładną wiedzę na temat faktycznie realizowanych przez G. S. (1) obowiązków pracowniczych w spornych okresach czasu. Zeznania świadków są jasne, relatywnie dokładne i wewnętrznie spójne. Korespondują przy tym z zeznaniami wnioskodawcy, tworząc razem spójny obraz charakteru pracy świadczonej przez wnioskodawcę. Ponadto świadkowie Ci nie mają żadnego interesu w tym, aby zeznawać na korzyść ubezpieczonego, gdyż są dla niego osobami obcymi. Stanowią oni tym samym wiarygodne źródło dowodowe.

Nadto zeznania świadków i wnioskodawcy nie zostały zasadnie podważone przez organ rentowy w toku procesu.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego i poczynionych na jego podstawie ustaleń faktycznych oraz przeprowadzonej oceny dowodów, należy uznać, że odwołanie G. S. (1) nie zasługuje na uwzględnienie.

W myśl art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych, która weszła w życie w dniu 1 stycznia 2009 roku (Dz. U. z 2018 roku, poz. 1924), prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5-12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

1)urodził się po dniu 31 grudnia 1948 r.;

2) ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;

3)osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;

4)ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;

5)przed dniem 1 stycznia 1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;

6)po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;

7)nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

W myśl art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych prawo do emerytury pomostowej przysługuje również osobie, która:

1) po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;

2)spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1-5 i 7 i art. 5-12;

3)w dniu wejścia w życie ustawy miała wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2, okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3.

A zatem stosownie do powołanego przepisu, prawo do emerytury pomostowej może nabyć również osoba, która po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w

rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3, jednakże w dniu wejścia w życie ustawy miała okres wymaganych 15 lat pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze **z tym, że praca ta musi być pracą w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu nowych przepisów tj. art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych** (vide min. wyrok SA w Lublinie z 13.03.2014 r., III AUa 1531/13, opubl. LEX nr 1441422, wyrok SA w Katowicach z 27.02.2014 r., III AUa 1045/13, opubl. LEX 1439028, wyrok SA w Szczecinie z 14.01.2014 r. III AUa 577/13, opubl. LEX 1441543, wyrok SA w Białymstoku z 09.01.2014 r., III AUa 705/13, LEX 1415788, wyrok SN z 04.12.2013 r. II UK 159/13, opubl. LEX nr 1405231, wyrok SA w Gdańsku z 07.11.2013 r., III AUa 343/13).

W myśl art. 3 ust. 1 ustawy pomostowej prace w szczególnych warunkach to prace związane z czynnikami ryzyka, które z wiekiem mogą z dużym prawdopodobieństwem spowodować trwale uszkodzenie zdrowia, wykonywane w szczególnych warunkach środowiska pracy, determinowanych siłami natury lub procesami technologicznymi, które mimo zastosowania środków profilaktyki technicznej, organizacyjnej i medycznej stawiają przed pracownikami wymagania przekraczające poziom ich możliwości, ograniczony w wyniku procesu starzenia się jeszcze przed osiągnięciem wieku emerytalnego, w stopniu utrudniającym ich pracę na dotychczasowym stanowisku; wykaz prac w szczególnych warunkach określa załącznik nr 1 do ustawy.

Według ust. 3 cytowanego przepisu prace o szczególnym charakterze to prace wymagające szczególnej odpowiedzialności oraz szczególnej sprawności psychofizycznej, których możliwość należytego wykonywania w sposób niezagrażający bezpieczeństwu publicznemu, w tym zdrowiu lub życiu innych osób, zmniejsza się przed osiągnięciem wieku emerytalnego na skutek pogorszenia sprawności psychofizycznej, związanego z procesem starzenia się; wykaz prac o szczególnym charakterze określa załącznik nr 2 do ustawy.

W przedmiotowym stanie faktycznym nie budzi wątpliwości fakt, że wnioskodawca G. S. (1) spełnia przesłanki ustawowe, co do daty urodzenia (po dniu 31 grudnia 1948 r.), wieku, rozwiązania umowy o pracę, lat okresów składkowych i nieskładkowych a także nie pobierania świadczenia rehabilitacyjnego.

W ocenie Sądu wnioskodawca nie spełnia jednak warunku co do posiadania okresu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszącego co najmniej 15 lat w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych, bądź wykonywania po dniu 31 grudnia 2008 r. pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 tejże ustawy.

Wnioskodawca G. S. (1) w trakcie zatrudnienia: od 22.02.2001 r. do 15.01.2003 r. oraz od 22.10.2007 r. do 31.12.2008 r. w (...) PHU w Z., od 16.01.2003 r. do 20.10.2007 r. w (...) Spółce z o.o. w Z., od 6.09.1979 r. do 31.05.1992 r. w Przedsiębiorstwie (...) w Ł. a także od 17.11.2014 r. do 31.10.2019 r. w firmie (...) pracował jako kierowca samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony.

Podkreślić jednak należy, że prace te nie stanowią pracy w warunkach szczególnych w rozumieniu nowych przepisów, to jest art. 3 ust. 3 ustawy o emeryturach pomostowych (art. 49 tej ustawy)

Prace we wskazanym wyżej charakterze nie zostały ujęte ani w załączniku nr 1 do ustawy o emeryturach pomostowych jako prace na stanowiskach w szczególnych warunkach ani w załączniku nr 2 do ustawy jako prace na stanowiskach w szczególnym charakterze.

Wskazania w tym miejscu wymaga jak już wyżej wspomniano, że art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych przewiduje nabycie prawa do emerytury pomostowej dla osoby, która spośród siedmiu warunków nabycia tego prawa nie spełnia tak jak ubezpieczony jednego z nich, a mianowicie nie pracuje w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze określonym w ustawie o emeryturach pomostowych po dniu 31 grudnia 2008 r. Osoba taka musi jednak mieć wypracowany staż pracy przed dniem 31 grudnia 2008 r. w szczególnych warunkach i w szczególnym charakterze, które za takie uznaje ustawa o emeryturach pomostowych (załączniki nr 1 i 2 do tej ustawy), **a nie ustawa o emeryturach i rentach z FUS.**

Przy czym podkreślić w tym miejscu należy, że prace kierowców pojazdów przewożących towary niebezpieczne wymagające oznakowania pojazdu tablicą ostrzegawczą barwy pomarańczowej, zgodnie z przepisami Umowy europejskiej dotyczącej międzynarodowego przewozu drogowego towarów niebezpiecznych (ADR), sporządzonej w G. dnia 30 września 1957 r., są wprawdzie wyszczególnione w punkcie 10 załącznika nr 2 do ustawy o emeryturach pomostowych jako prace o szczególnym charakterze, jednakże jak bezsprzecznie wynika ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, a w tym zeznań samego G. S. (1), powyższe prace nie były z całą pewnością świadczone przez ubezpieczonego stale i w pełnym wymiarze czasu pracy a jedynie okresowo.

Wnioskodawca w firmie (...) głównie woził materiały neutralne, a jedynie około 10% jego czasu pracy stanowił przewóz materiałów niebezpiecznych. Niebezpieczne materiały stanowił granulaty wożony z Holandii. Sporadycznie również z Niemiec ubezpieczony przywoził materiały niebezpieczne. Ten powrót wnioskodawcy przez Holandię mógł się zdarzyć w miesiącu około dwa razy bądź raz. Ponadto nie zawsze jak wnioskodawca przejeżdżał przez Holandię to ładował materiały niebezpieczne.

W niniejszym postępowaniu Sąd Okręgowy podziela zaś pogląd wyrażony w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 3 października 2008 r., sygn. II UK 133/08, opubl. LEX nr 658191 zgodnie, z którym „tylko okresy wykonywania zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy wypełniają weryfikowalne kryterium uznania pracy o cechach znacznej szkodliwości dla zdrowia lub znacznego stopnia uciążliwości, lub wymagającej wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia. Stałe wykonywanie takich prac oznacza, że krótsze dobowo (nie w pełnym wymiarze obowiązującego czasu pracy na danym stanowisku) lub okresowe, a nie stałe świadczenie pracy wyklucza dopuszczalność uznania pracy za świadczoną w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wskutek niespełnienia warunku stałej znacznej szkodliwości dla zdrowia lub stałego znacznego stopnia uciążliwości wykonywanego zatrudnienia” (por. też wyrok SN z dnia 19 maja 2011 r., sygn. III UK 174/10, opubl. LEX nr 901652).

W tej sytuacji należy przyjąć, że ubezpieczony nie spełnił przesłanki określonej w art. 49 pkt 3 Ustawy o emeryturach pomostowych, ponieważ wykazane przez ubezpieczonego okresy pracy nie są okresami pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych.

Natomiast warunek legitymowania się na dzień 1 stycznia 1999 r. co najmniej 15-letnim stażem pracy wykonywanej w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych lub art. 32 i 33 Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z FUS jest warunkiem do uzyskania prawa do emerytury pomostowej na podstawie art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych, **tj. dla osoby, która po dniu 31 grudnia 2008 roku wykonywała pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych**. Podkreślić należy, że ubezpieczony po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywał jako pracownik pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych, a zatem nie spełnia on warunku ustalenia prawa do emerytury pomostowej z art. 4 Ustawy o emeryturach pomostowych. Nie jest też możliwe przyznanie ubezpieczonemu prawa do emerytury pomostowej na podstawie art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych, skoro prace wykonywane przez wnioskodawcę jako kierowcy samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, nie były ani pracami w szczególnych warunkach ani w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 Ustawy o emeryturach pomostowych.

W załączniku nr 1 i 2 do Ustawy o emeryturach pomostowych do kategorii prac w szczególnych warunkach zaliczono 40 rodzajów prac, zaś do kategorii prac w szczególnym charakterze – 24 rodzaje prac. Oznacza to istotne ograniczenie zakresu podmiotowego prawa do wcześniejszego przejścia na emeryturę z tytułu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w porównaniu z regulacją zawartą w art. 32 Ustawy o emeryturach i rentach z FUS lub prac wynikających z wykazu A stanowiącego załącznik do cytowanego wyżej Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. (dz. U z 1983 r. nr 8, poz. 43 z późn. zm.).

Zgodność pominięcia przez ustawodawcę niektórych rodzajów prac w katalogach prac uprawniających do emerytury pomostowej z konstytucyjną zasadą równości wobec prawa była przedmiotem oceny Trybunału Konstytucyjnego np. w wyroku z dnia 25.11.2010 r. K 27/09 (publ. OTK- A 2010 z. 9, poz. 109), w którym stwierdził, że nie narusza konstytucyjnej zasady równości wobec prawa pominięcie w definicji prac w szczególnych warunkach zawartej w art. 3 ust. 1 i 2 oraz 3 ustawy o emeryturach pomostowych oraz w załączniku nr 1i 2 tej ustawy min. czynników fizycznych i chemicznych, czy pracy w warunkach narażenia na zapylenie, promieniowanie jonizujące i działanie pól elektromagnetycznych (por. też wyrok TK z dnia 3.03.2011 r., K.23/09, opubl. (...) 2011 z 2, poz. 8 czy 16.03.2010 r., K. 17/09 opubl. w OTK – A z 2010 r., z 3, poz. 21).

Podkreślić zaś należy, że przepisy przewidujące prawo do emerytur pomostowych są przepisami szczególnymi, stanowiącymi wyjątek od przepisów dotyczących prawa do emerytury powszechnej, ich wykładnia rozszerzająca jest niedopuszczalna, podlegają one wykładni ścisłej.

W świetle wyroku Sądu Najwyższego z dnia 8 grudnia 2005 r., I UK 104/05, opubl. w (...) z (...), który Sąd Okręgowy w pełni podziela, „przepisy prawa ubezpieczenia społecznego mają charakter bezwzględnie obowiązujący. Tworzą system prawa ścisłego, zamkniętego. Nie mogą być interpretowane rozszerzająco, zwłaszcza przy zastosowaniu wykładni aksjologicznej.“

Wykaz prac określonych w art. 3 ust. 1 i 3 ustawy z 2008 r. o emeryturach pomostowych jest zamknięty i nie podlega uzupełnieniu w toku działalności orzeczniczej, a to oznacza, że cech pracy o szczególnym charakterze lub w szczególnych warunkach nie mogą posiadać inne prace, chociażby zbliżone rodzajowo, których sposób wykonania i jakość mogły obniżyć się z wiekiem. (vide min.: wyrok SA w Szczecinie z dnia 14.05.2015 r., wyrok SA w Szczecinie z dnia 23.01.2014 r., III AUa 604/13, opubl. LEX nr 1441544, III AUa 715/14, opubl. LEX nr 1843148, wyrok NSA w W. z dnia 19.12.2014 r., I OSK (...), opubl. LEX nr 1771927, wyrok SA w Białymstoku z dnia 14.05.2014 r., III AUa 1850/13, opubl. LEX nr 1463774)

Z uwagi na powyższe nie są dopuszczalne żadne odstępstwa od treści przepisów cytowanej wyżej ustawy o emeryturach pomostowych.

Wnioskodawca G. S. (1) nie może zatem nabyć prawa do emerytury pomostowej na podstawie cytowanych wyżej przepisów.

Mając na uwadze wskazane wyżej okoliczności Sąd Okręgowy w Łodzi, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie G. S. (1), jako niezasadne, uznając tym samym prawidłowość wydanej w dniu 3 grudnia 2019 r., decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w Ł..

Zarządzenie: odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawcy.